

מתי יכריזו על מות הערבים

.1

אני מנסה מילדותי לציר ארץ
 המכנה – בהשאלה – ארץ הערבים
 שתסלח לי אם אשבר את זוגית הירח...
 תודה לי כשאכתב שיר אהבה
 תרשה לי להתנסות במעשה תאוה
 ככל הצפרים מעל לעץ...
 אני מנסה לציר ארץ
 שתלמדני להיות במפלים התשוקה תמיד
 כי אז אפרש תחתך, עם קיץ, את גלימת אהבתי,
 ואסחט את בגדך בנפול הגשם...

.2

מנסה לציר ארץ...
 לה פרלמנט של יסמין
 ועם עדין של יסמין
 יוגיה נמות מעל לראשי
 וצריחי מסגדיה בוכים בעיני
 מנסה לציר ארץ שתהיה ידידת שירת
 לא תתערב ביני לבין מחשבותי
 לא יסירו בה חילים מעל גביני
 מנסה לציר ארץ...
 שתגמל לי אם אכתב קצידת' שירה
 ותמחל לי כשיגאה נהר שגעוני...

.3

מְנַסָּה לְצִיר עֵיר אֶהְבֶּה...
שְׁתַּהִי מְשַׁחֲרֶרֶת מְכַל הַקְּשָׁרִים...
לֹא יִשְׁחַטוּ בָּהּ אֶת הַנְּשִׁיּוֹת... וְלֹא יִדְכָּאוּ
אֶת הַגּוֹף...

.4

נִסְעֵתִי דְרוֹמָה... צְפוֹנָה נִסְעֵתִי...
לְלֹא הוֹעִיל...
לְקַפֵּה שְׂבָכָל בְּתֵי הַקְּפָה אַרְוֵמָה אַחַת...
לְכָל הַנְּשִׁים בְּהַתְּפֹשֵׁטָן
אוֹתוֹ רִית...
וְכָל גְּבָרֵי הַשְּׂבִיט לֹא יִלְעֶסוּ הָאֶכָּל
וְיִזְלְלוּ אֶת הַנְּשִׁים בְּתוֹךְ שְׂבִיָּה

.5

מְנַסָּה לְמַן הַהֲתַחֲלוֹת
לֹא לְדַמּוֹת לְאֵף אָחָד...
תָּמִיד סַרְבֵּתִי לְשַׁעֲשׂוּעֵי דְבוּר
מֵאֲנֵתִי לְעַבְדֵי אֱלִיל כְּלִשְׁהוּ...

.4

מְנַסָּה לְשַׁרְף אֶת כָּל הַטְּקִסְטִים שְׂאֲנִי לֹבֵשׁ
הָרִי חֶלְקָם הוּא קָבֵר
וְאַחֲדוֹת מִן הַלְּשׁוֹנוֹת תִּכְרִיף
נוֹעֲדֵתִי עִם אַחֲרוֹנַת הַנְּשִׁים...
אֵךְ בְּאֵתִי לְאַחַר חֲלוּף הַזְּמַן...

.7

מְנַסָּה לְהַתְּנַעַר מִן הַמְּלִים
מְקַלְלַת הַנוֹשֵׂא וְהַנְּשׂוּא...
לְנַעַר פְּנֵי בְּמֵי הַגְּשָׁם...
מְנַסָּה לְהַתְּפַטֵּר מִשְׁלִיטַת הַחוּל...

היו שלום קריש²...

היו שלום בליב²...

היו שלום מציר²

.8

מנסה לציר ארץ

המכנה – בהשאלה – ארץ הערבים

מטתי בה נצבת

ראשי בה קבוע

שאדע את ההבדל בינה לבין הספינות...

אבל הם נטלו ממני את צנצנת הצבעים

ולא הניחו לי לציר את פני המולדת...

.9

מנסה מילדותי

לפתח חלל של יסמין

הקמתי פנדק אהבה ראשון... בתולדות הערבים כלם...

שישחרר את האוהבים...

בטלתי את כל המלחמות הישנות...

בין הגברים... ושוחטי היונים...

ובין השיש... ואלה הפוצעים את לבן השיש...

אבל הם... נעלו פנדקי...

אמרו כי האהבה אינה הולמת את עברם של הערבים...

וטהר מוצאם של הערבים...

ומורשתם של הערבים...

פלאי פלאים!!

.10

מנסה לדמין מהי צורת המולדת?

להחזיר לעצמי מקומי בבטן אמי

שוחה כנגד מי הזמן...

גונב תאנים לזים ושזיפים

רץ כצפרים מאחורי הספינות.

מְנַסֶּה לְדַמֵּין גֵּזֶר־עֶדֶן
אֵיךְ אֲבֵלָה חִפְּשָׁה בֵּין נְהֹרוֹת הָעֵקֶיקִי
לְבֵין נְהֹרוֹת הַלְּבָן
וְכִשְׂאֵקִיץ... אֲגִלָּה אֶת פְּרִיכוֹת חִלּוּמֵי
וְאֵין יָרֵחַ בְּשָׁמַי יָרִיחוּ...
וְלֹא דָגִים בְּמֵי הַפֶּרֶת...
וְלֹא קָפָה בְּעֶדֶן...!

.11

מְנַסֶּה לְהֵאָחֵז בְּבִלְתֵּי אֲפָשָׁרֵי בְּאֻמְצָעוֹת הַשִּׁירָה...
זוֹרֵעַ דְּקָלִים...
אֲבָל בְּאַרְצֵי מִסְפָּרִים אֶת שְׁעַר הַתְּמָרִים...
מְנַסֶּה לְהִגְבִּיחַ אֶת צִהְלַת הַדְּקָלִים
אֲבָל תּוֹשְׁבֵי הָעִיר בְּזִים לְצַהֲלָה!!

.12

מְנַסֶּה גְּבִירְתִּי לְאַהֵב אוֹתָךְ...
מַחוּץ לְכָל הַטְּקָסִים...
מַחוּץ לְכָל הַטְּקִסְטִים...
מַחוּץ לְכָל הַתְּקִנּוֹת וְהַסְּדָרִים...
מְנַסֶּה גְּבִירְתִּי לְאַהֵב אוֹתָךְ...
בְּכָל גְּלוּת בְּה אֵלֶיךָ...
כְּדֵי לְחַוֵּשׁ, כְּשֹׂאֲצֵמִידֶךָ יוֹם אֶחָד אֶל תְּוִי,
כִּי חוֹבֵק אֲנִי אֵלֶי אֶת עֶפֶר הַמוֹלְדֶת...

.13

מְנַסֶּה מֵאֵז הַיּוֹתֵי יֶלֶד לְקַרֵּא אִיזָה סֵפֶר הַמְּסַפֵּר עַל
נְבִיאֵי הָעָרְבִים.
וְעַל חֻכְמֵי הָעָרְבִים... וְעַל מְשׁוֹרְרֵי הָעָרְבִים...
וְלֹא רְאִיתִי אֶלָּא שִׁירִים מְלַחְכִּים רְגֵלוֹ שֶׁל הַחֵ'לִיף
לְמַעַן חֲפֹן אֲרוֹז... וְחַמְשִׁים דָּרָהם...
הַפְּלֵא וּפְלֵא!!
וְלֹא רְאִיתִי אֶלָּא שְׂבָטִים שְׂאִינָם מִבְּחִינִים בֵּין בֶּשֶׂר הַנְּשִׁים...

ובין תמרים לחים...
 ולא ראיתי אלא עתונים המסירים את בגדיהם התחתונים...
 לקבוד נשיא כלשהו הבא מאישם
 או איזשהו קולונל המהלך על גיית העם...
 או איזה מלווה ברבית שהזהב מתערם בכפותיו...
 הפלא ופלא!!

.14

זה חמשים שנה
 עוקב אני אחר מצב הערבים
 והם מרעימים ואינם ממטירים...
 נכנסים במלחמות ואינם יוצאים...
 לעולם ילעסו עד גרה את עורות הרטוריקה
 ולא יעכלום...

.15

זה חמשים שנה
 מנסה אני לציר ארץ
 הנקראת – בהשאלה – ארץ הערבים,
 פעם – בצבע העורקים
 ופעם – בצבע הפעס.
 משתם הציור, את עצמי שאלתי:
 כשיום אחד יכריזו על מות הערבים...
 באיזה בית קברות יטמנו?
 ומי יבכה עליהם?
 באין אצלם בנות...
 ובאין אצלם בנים...
 ואין בנמצא אבל,
 ואין מי שיתאבל!!

.16

אני מנסה מאז התחלתי לכתב את שירתי
 למד את המרחק ביני לבין אבות אבותי הערבים.

רְאִיתִי צְבָאוֹת... וְאִין כָּל צְבָאוֹת...
רְאִיתִי כְבוֹשִׁים... וְכְבוֹשִׁים אֵין...
הִלַּכְתִּי בְעַקְבוֹת כָּל הַמְלַחְמוֹת עַל מְרַקֵּעַ הַטְּלוּיָה...
וְהִנֵּה עַל מְרַקֵּעַ הַרוּגִים...
וְהִנֵּה עַל מְרַקֵּעַ פְּצוּעִים
וְיִשׁוּעָה מְאֻלָּה תְּבוֹאֵנוּ...
עַל מְרַקֵּעַ הַטְּלוּיָה...

.17

הוּי מוֹלְדֵתִי: הָאֵם הִפְכוּ אוֹתְךָ לְסֹדֶרֶת סְרִטֵי אֵימִים
שְׁאֵנוּ עוֹקְבִים בְּעַרְבִים אַחַר אֲרוּעֵיהֶם?
אִז אֵיךְ נִרְאָה אוֹתְךָ אִם יִנְתְּקוּ אֶת הַחֲשֻׁמֶל??

.18

אֲנִי... לְאַחַר חֲמִשִּׁים שָׁנָה
מִנְסָה לְתַעֵד אֶת מַה שְׂרָאִיתִי...
רְאִיתִי עַמִּים הַחוֹשְׁבִים שְׂאֲנִשֵּׁי הַמְּחַקֵּר
הֵם מְשִׁהוּ מְאֻלָּה... כְּמוֹ כָּאֵב רֵאשׁ...
כְּמוֹ נוֹלֶת...
כְּמוֹ צְרַעַת... כְּמוֹ גֶרֶב...
רְאִיתִי אֶת הָעַרְבִיּוֹת מְצַעֵת בְּמִכְרָה פְּמִבִּית שֶׁל רְהוּט עֵתִיק...
אֵךְ אֲנִי... לֹא רְאִיתִי אֶת הָעַרְבִים!...

גליון 182, מרץ 1995

מערבית: לאה גלזמן

הערות

1. שיר בודד (poem).
2. שמות שבטים חשובים מתקופת הג'אהליה. קורייש הוא שבטו של הנביא מוחמד.
3. אבן חן יקרה למחצה (קרניאול) שצבעה חום-אדמדם.
4. חלב מוחמץ (כמו לבן).
5. חבל ארץ בדרום ערב (כיום חלק מתימן) המפורסם בקפה.